

Farní listy

Luhačovice a Pozlovice

Milí farníci,

další číslo našeho farního listu dostáváte do rukou na začátku prázdnin, v čase mnohých dovolených či prostě prázdninového režimu s jeho radostmi i starostmi. Ať už zůstanete doma nebo se rozjedete na blízké či delší cesty, ze srdce vám přejeme poptivý odpočinek, načerpání nových sil a radost z nejkrásnějšího uměleckého díla našeho Stvořitele, kterým je člověk a příroda. Kochejme se, vstřebávejme tento Boží dotek do sebe, čerpejme, abychom pak mohli opět rozdávat Jeho pokoj!

Možná se během roku stává, že v návalu povinností a různých starostí je i naše modlitba rychlejší, naše četba úspornější atd. Vynahradme si to v čase dovolené,

o prázdninách, při delším světle ve dne. Prázdniny jistě nejsou prázdninami od Pána Boha – naopak – jsou příležitost, jak osvěžit a „dokrmit“ opět duši, která mohla (ale nemusela) během roku někdy trochu „usychat a hladovět“. Přibalme si do svých cestovních tašek, batohů a příručních zavazadel dobrou knihu, Písmo sv. a růženec. Živme se Božím slovem, stejně jako se budeme očima „pást“ po krásách přírody, uměleckých děl a památek. Čerpejme u Pána sílu do všedních dnů.

Věříme, že pak přijedeme občerstveni nejen na těle, ale také na duchu.

K tomu vám ze srdce žehnáme

otcové Janové

Místo nečiní člověka svatým. Je možné nebýt v Jeruzalémě, ale žít svatě.
sv. Ignác z Loyoly

Modlitba Svatého Otce Jana Pavla II. za rodinu

Bože, od něhož pochází každé otcovství na nebi i na zemi, Otče, který jsi láska a život, učiň, aby se každá lidská rodina na zemi stala skrze tvého Syna Ježíše Krista zrozeného z ženy a skrze Ducha svatého pramenem Boží lásky, skutečným chrámem života a lásky pro generace, které se neustále obnovují.

Učiň, aby tvá milost vedla myšlenky i skutky manželů k dobru jejich rodin i všech rodin na celém světě.

Učiň, aby mladé generace našly v rodině silnou podporu pro své lidství a růst

v pravdě a lásce.

Učiň, aby láska, posílená milostí svátosti manželství, byla silnější než každá slabost a každá krize, kterými někdy naše rodiny procházejí.

A konečně, na přímělu Sváté Rodiny z Nazareta, dej, aby církev v rodině a prostřednictvím rodiny mohla plodně naplnit své poslání uprostřed všech národů země.

Skrze Krista, našeho Pána, který je cesta, pravda a život na věky věků.
Amen.

Den prarodičů a seniorů

Tento den stanovil nově papež František na začátku letošního roku. Slavit se bude vždy 4. neděli v červenci v blízkosti památky sv. Anny a sv. Jáchyma, prarodičů Pána Ježíše.

První **motto**, které Svatý otec vybral zní: „**Já jsem s vámi po všechny dny.**“ Značí to příslib blízkosti a naděje mezi mladými a seniory. (Zdroj: www.cirkev.cz)

U příležitosti tohoto dne vás všechny srdečně zveme na farní zahradu v **Pozlovicích v neděli 18. 7. 2021** od 15 hodin.

Můžete se těšit na prohlídku opravené farní budovy, posezení u harmoniky, dílničky, občerstvení, promítání filmu aj. Na místě se můžete informovat o činnosti Charity Luhačovice či zakoupit drobnost na její podporu.

Výklad Velepísně lásky

4. kapitola exhortace *Amoris laetitia* papeže Františka

Dobrosrdečnost

Následuje slovo *hrésteuetai*, které je v celé Bibli jen na tomto místě; je odvozeno od výrazu *chréstos* (dobrý člověk, který svou dobrotu projevuje skutky). Když ale zohledníme, že je tento výraz paralelně přiřazen k předchozímu slovesu, můžeme ho chápat jako jeho doplnění. Tímto způsobem chce Pavel ozřejmit, že „trpělivost“, jmenovaná jako první, není zcela pasivní postoj, ale že ji provází činnost, dynamická a tvořivá interakce s druhými. Ukazuje, že láska prokazuje druhým dobro a pomáhá jim. Proto se překládá slovem „dobrosrdečná“.

Celek textu ukazuje, že Pavel chce vyzdvihnout skutečnost, že láska není jen pocit, ale že je třeba ji chápat v tom smyslu, jaký

má sloveso „milovat“ v hebrejštině, kde znamená „konat dobro“. Jak říkal svatý Ignác z Loyoly: „Láska se musí projevovat více skutky než slovy.“ Takto může vyjevit všechnu svou plodnost a umožňuje nám zakoušet, jak blažené je dávat, jaká je vznešenost a velikost v darování sebe překypujícím způsobem, bez míry, bez vyžadování odplaty, prostě z potěšení obdarovávat a sloužit.

Převzato z knihy: Papež František, *Láska v manželství, Výklad Velepísně lásky ve 4. kapitole exhortace Amoris laetitia*, Karmelitánské nakladatelství, 2017.

Zdroj fotografie: Discovery Channel

Putování

Mgr. Přemysl Janík

„Každý rok chodívali jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma,“ praví se v jednom z evangelií. Na jiném místě pak evangelista poznamenává: „Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem.“ Tento citát z písmo příležitostně uvádí námět následujícího zamyšlení.

Pestrost tématu, kde všude se odráží poutnictví, je velmi rozsáhlá a jistě by vydala na dlouhý seriál článků. Položme si dvě základní otázky, tedy co je to vlastně pouť a kdo je to poutník.

Co je vlastně pouť?

Pouť je označení události spojené s putováním. Je to činnost, kdy se putuje a to zpravidla odněkud někam, chcete-li z výchozího bodu do cíle. Poutě se liší co do vzdálenosti, trasy i doby trvání. Také motivace k účasti na pouti může být různá.

Od obecně turistické až po duchovní, spočívající v hledání odpovědi na osobní životní otázky či očistění.

Pouť však nemusí být jen putování na určité místo (pouť do ...). Můžeme mluvit i o **životní pouti**, kdy každý putujeme svým životem do Věčného království. To je náš cíl. Taková forma pouti se neváže na prostor, ale odehrává se v čase.

Specifickou formou pouti, která naopak zdůrazňuje rovinu duchovní nad putováním v prostoru, je tzv. **duchovní pouť**. Typickým příkladem je pobožnost křížové cesty, kdy duchovně putujeme s Kristem na Golgotu. Duchovní pouť, jako forma putování, je spojena s nemožností osobní účasti poutníka na pouti. Takováto forma putování je spojena zejména s takovým stavem poutníka, kdy jeho tělesná zdatnost mu nedovoluje se účastnit klasické pouti, byť i v omezené formě, případně je mu putování znemožněno vnější (státní) mocí. To je případ zákazu cestování nebo v horším případě omezení osobní svobody (vězení), jak si jím prošla v době předchozího režimu část duchovenstva, ale i dalších osob z důvodu víry a vyznání.

Třetím významem slova pouť je pak samostatný závěrečný obřad, **slavnost** spojená s oslavou svátku (výročí) patrona příslušného místa (kostela), nebo události z dějin spásy (např. seslání Ducha svatého). Takováto pouť je svázána s určitým datem v kalendáři, a to buď pevným, nebo proměnlivým.

Pokud bychom chtěli jít ještě hlouběji, pak je možné z pohledu označení a tradice rozlišovat pouť vázanou k události z dějin

Zdroj obrázku: Ohler Norbert, Náboženské poutě ve středověku a novověku, Vyšehrad, 2002.

spásy nebo vázanou k patronu a jeho svátku (latinsky patrocium, česky zasvěcení) a svátek vysvěcení určitého svatostánku (latinsky dedicatio, v českém prostoru hovoříme o posvěcení). Nám bližší výraz „hody“ neskýtá v sobě onu rozlišovací schopnost, protože jde o výraz obecnější, značící velký svátek, třeba i Hod Boží vánoční.

Při tomto úhlu pohledu by Luhačovická pouť byla protimluvem. Jedná se totiž o svátek vysvěcení (posvěcení/hody) a ne o patrocium. Pouť by měla být v Luhačovicích slavena o svátku Svaté Rodiny, případně sv. Josefa, který je patronem zámecké kaple.

V Pozlovicích je to ještě o trochu složitější, protože tam se nezachovalo povědomí o datu vysvěcení kostela. Tradice ji však spojila se svátkem svaté Anny, kdy je slavena Anenská pouť. Toto označení není z puristického hlediska zcela přesné. V klasické podobě totiž nelze hovořit o patrociniu. To je v Pozlovicích svatomartinské. Termín pouť je však v tomto

případě (na rozdíl od Luhačovic) možný a to ze dvou důvodů. V pozlovském kostele je oltář sv. Anny, k jejímuž svátku se pouť vztahuje. Druhým důvodem jsou poutníci přicházející z Podhradí a Provodova ve formě procesí.

Procesí je forma kolektivního obřadu spojeného s putováním, ovšem z hlediska prostoru nepoměrně kratšího rozsahu. Procesí jsou tak v obecném vymezení jistou formou poutí, která se zvláště ve středoevropském prostoru vyvinula jako jejich náhražka z důvodu vrchnostenských zákazů vzdálenějších poutí.

Procesí z Podhradí má v naší farnosti dlouhou tradici. Dle podhradské kroniky byla tradice přerušena v roce 1972 a obnovena v roce 1990. U procesí z Provodova na hrubou (hlavní) mši svatou se nám nepodařilo zjistit počátek tradice. Pokud je vám známo, budeme za tuto informaci vděční. Naopak pouť by správně měla v Pozlovicích být spojena se svátkem svatého Martina, kterému je kostel zasvěcen. K tomuto svátku se neváže žádná místní tradice konání procesí.

Uvedené „nesprávné“ užívání označení vychází z postupného splývání významu obou slov.

Druhou otázkou je, **kdo je to poutník?** Podle Slovníku jazyka českého je pro vymezení pojmu poutník možno použít těchto synonym: cestující, cestovatel, tramp/tremp, chodec, výletník, účastník poutí/procesí, turista, tulák. Latinský výraz pro poutníka „peregrinus“ byl vytvořen ze dvou slov „per“ – „přes“ a „ager“ – „pole“. Tedy ten, kdo je přespolní, má

domov jinde, než se právě ocitl. Jedná se zde o zobecnění, které zdůrazňuje pouze jednu rovinu, a to rovinu místa, kdy všem těmto výrazům je společné přesunování se z místa na místo.

V duchovní rovině však je mezi uvedenými výrazy značný rozdíl, protože každá z těchto osob vynakládá svoji námahu spojenou s přesunem za jiným účelem. Poutníka odlišují například od běžného turistu pohnutky, které jsou motivem jeho činnosti. A spolu s tím nebo následně dojde ke stanovení cíle pouti, tedy místa, kam bude poutník svoji pouť směřovat.

Určit, kdo je a kdo není poutník, je velmi problematické, protože duchovní rovina putování je velmi osobní. Pohled na to se měnil v průběhu věků a míst. Dnes by jistě nikdo nepovažoval za poutníky osoby ozbrojené. Středověk však křížáky a křížová tažení označoval a chápal stejně jako jiné poutníky. Ve vztahu k osobě poutníků bychom mohli mluvit i o zvláštní skupině „profesionálních poutníků“, pro které představovalo poutnictví zdroj příjmu, což nám s naším vnímáním poutníka moc neseďí. Tyto osoby totiž vykonávaly pouť v zastoupení, tedy za jinou osobu, která putovat nemohla, např. pouť za mrtvého.

Tolik tedy k základnímu vymezení dvou pojmů ve vztahu k poutnictví. Hlavním úmyslem bylo tématiku poutí zmínit, protože máme za sebou společnou pouť našich farností na Provodov a v tomto měsíci probíhají tzv. Luhačovická pouť a Anenská pouť. Jistě většina z vás má osobní poutnické zkušenosti, a tak budeme rádi, když nám napíšete vaše poutnické zážitky či vzpomínky.

Farní knihovna

Po dlouhé přestávce se na vás opět těšíme v naší farní knihovně u kostela Svaté Rodiny v Luhačovicích (před farním sálem).

Otevřena bude každou neděli v době mezi ranní a hrubou mší svatou a nově v pátek od 17 do 18 hodin.

Vaše knihovnice

Farní společenství

Animátoři děkanátu Valašské Klobouky

Veronika Šústková

Animátoři? Říkáte si, co jsou vlastně zač? Jsme parta 25 mladých lidí ze všech farností našeho děkanátu. Společně vymýšlíme a organizujeme akce pro mládež.

Každý rok pořádáme zhruba 10 akcí, a to jak ty duchovní – duchovní obnovy nebo putování kříže po farnostech děkanátu, tak pro zábavu – Pepův pohár, noční akční hru Go Extreme nebo ples. Mimo to se snažíme jednou za čas pozvat nějakou známou osobnost a uspořádat s ní besedu.

Vše děláme proto, abychom mladým přiblížili Boha různými formami a nabídli jim možnost potkat se s dalšími mladými a vytvořit tak společenství.

Pokud by vás cokoliv o animátorech zajímalo nebo jste se chtěli zapojit, tak nám určitě napište. Zástupkyněmi za Pozlovice jsou Veronika Šústková a Marie Coufalíková. Luhačovice zastupují Ondřej Bernátek a Josef Skovajsa. Sledujte na Facebooku stránku AnimáK, kde vás budeme informovat o chystaných akcích. Rádi vás na nich uvidíme.

*Zdroj fotografie:
Animátoři VK děkanátu*

FarLístek

Děti dětem

Příloha farních listů věnovaná dětem

V červenci máme velké slavnosti v obou našich farnostech

V Luhačovicích slavíme v neděli 11. 7. už 24 let od posvěcení kostela. Tradičně se tomu říká Luhačovická pouť. Za 14 dní potom, v neděli 25. 7., bude v Pozlovicích velká sláva, Anenská pouť. Je to sice složité, proč se slaví Anenská pouť, když je kostel zasvěcený sv. Martinovi, ale tím si hlavu lámat nemusíš. Důležité je, že přijdeš na mši svatou a vyprosíš si milosti od našeho Boha.

V červenci je plno poutí i v jiných farnostech. Nejznámějším poutním místem na Moravě je Velehrad, kde bude pouť 5. 7. (to je i státní svátek Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje). Na konci Farlístku najdeš k těmto významným světcům soutěž. Těšíme se na tvoje odpovědi.

Modlitbička pro nejmenší

Děkujem Ti, Pane Bože, že nás máš tak rád, že jsme mohli dneska ráno zdraví vstát.

Ke sv. Anně

Svatá Anno, babičko Pána Ježíše, ochraňuj moje rodiče, prarodiče a náš domov.

Omalovánka a šablona na WindowArt v jednom

Původem ze Španělska, šlechtic a voják. Žil v 16. století. Mohl být ve svém životě, čím chtěl, ale rozhodně ne dobrým vzorem. Podváděl kamarády, vyvolával bitky a běhal za děvčaty. Chtěl se stát velmi slavným vojevůdcem, ale byl raněn dělovou koulí a rok se musel léčit. Přitom si krátil čas čtením a oslovila ho kniha o svatých. Svůj život díky tomu úplně změnil, vzdal se svého předchozího života a stal se z něj poustevník. Založil jezuitský řád – Tovaryšstvo Ježíšovo, kde nežili zavření za zdmi kláštera. Jezuité se stali mocným řádem, jezdili po celém světě a věnovali se hlavně vzdělávání.

Soutěž

Najdi sv. Cyrila a Metoděje

Najdi v našich farnostech jakékoliv vyobrazení (obraz, sochu, fresku,...) svatých Cyrila a Metoděje a pošli nám svoje odpovědi na redakční e-mail redakcefarnilisty@gmail.com.

POZOR! Své odpovědi pošleš do 20. července 2021.

Ty z vás, kteří najdou nejvíce zpodobnění, uveřejníme zde ve Farlístku a odměníme na akci Sbohem prázdniny, která se uskuteční 29. 8. 2021.

Aktivita

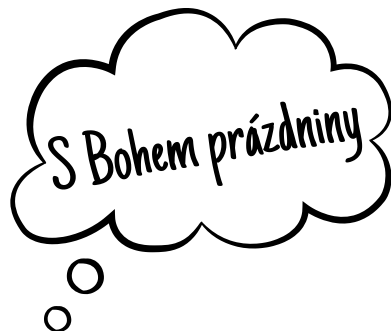
Navštiv a pošli fotografii poutního místa

Pokud o prázdninách navštívíš poutní místo, budeme rádi, když se s námi o své zážitky podělíš a pošleš nám fotografii s popiskem, o jaké poutní místo se jedná.

Své fotografie můžeš posílat až do 16. srpna 2021 na redakční e-mail redakcefarnilisty@gmail.com.

Nejzajímavější fotografie zveřejníme v zářijovém Farlístku.

Pozvánka

Sbohem prázdniny!

Prázdniny teprve začaly, nezapomínej na Pána Ježíše i v těchto dnech, když budeš na táboře, u babičky nebo s rodiči na dovolené. Pán Ježíš na tebe myslí pořád.

Udělej si čas i na ukončení prázdnin. Plno zábavy tě čeká v neděli 29. 8. 2021 odpoledne u kostela Svaté Rodiny.

Připrav si i aktovku na žehnání na tuto poslední prázdninovou neděli. Při mši svaté (v obou kostelích) bude požehnána nejen všem prvňáčkům, ale i všem ostatním, kteří budou chtít.

Jakub a Dagmar Güttnerovi

Prázdninový workshop

Hana a Roman Hlavičkovi

V rámci Roku rodiny, který letos vyhlásil papež František, přijali naše pozvání hlavní koordinátoři kurzů Manželské večery v ČR Jakub a Dagmar Güttnerovi.

Jsou spolu 20 let a mají čtyři děti ve věku od sedmi do devatenácti let. Kurzy o vztazích pořádají už více než deset let. Bydlí u Prahy, kde také misijně působí. Jsou členy sboru KS Praha. Bývají pravidelnými hosty v televizních či rozhlasových pořadech o manželství a vztazích. Rozhovor s nimi je vždy zajímavý a plný inspirace. Sami jsme se o tom několikrát přesvědčili při osobním setkání v Praze, kde jsme absolvovali přípravu vedoucích pro kurzy o vztazích včetně Manželských večerů. Jejich životním poznáním je skutečnost, že: **„Láska není emoce, ale je to opravdové rozhodnutí“**.

Podstata „Manželských večerů“ spočívá v tom, že každé manželství, i to, které se jeví jako naprosto bezproblémové (pokud

Zdroj fotografie: zena-in.cz

nějaké takové existuje), občas potřebuje novou inspiraci, hlubší otevření se jeden druhému, zintenzivnění vztahu, nové prožití „první lásky“. Manželské večery poskytují bezpečné a inspirující prostředí pro páry, které po něčem takovém touží.

Jakub a Dagmar si pro nás připravili přednášku o tom, **jak rozdělit čas mezi partnera a děti**. Srdečně vás zveme na druhý prázdninový pátek **9. 7. 2021 od 19.00 hodin** do kostela Svaté Rodiny v Luhačovicích.

Z listu českých a moravských biskupů

Krátký úryvek z listu biskupů z 18. 5. 2021:

Je potřeba mít stále na mysli, že skutečné fyzické shromáždění při bohoslužbě je nenahraditelné. Proto si Vás dovolujeme povzbudit, abyste se postupně vraceli do kostelů, pochopitelně při zachování příslušných hygienických opatření a s potřebnou mírou opatrnosti. Sledování mše

svaté v televizi a na sociálních sítích necht' je nadále k dispozici nemocným a těm, kteří do kostela nemohou. Je však načase, abychom si my ostatní opět připomněli, že svěcení svátečního dne je jedním z příkázání Desatera a že ke svátečnímu dni patří i účast na bohoslužbě.

Jazykem rodným Boží chválu pěli

Mgr. Zdenka Pančochová

5. července děkujeme Pánu Bohu za to, že našim otcům poslal soluňské bratry, Konstantina a Metoděje, aby šířili křesťanství jazykem srozumitelným všem Moravanům.

Stalo se tak na žádost velkomoravského knížete Rastislava, který žádal byzantského císaře o kněze znalé slovanského jazyka pro svou již křesťanskou zemi.

Jeho cílem bylo jednak zpřístupnění křesťanství prostým obyvatelům, jednak omezení německého vlivu, který pod zámkou christianizace pronikal na Moravu. Pro tuto náročnou misi císař vybral Konstantina, známého svou vzdělaností i diplomatickými schopnostmi a jeho bratra Metoděje, rázného a energického organizátora.

Konstantinovi se podařilo sestavit pro tento účel nové písmo, které nazval glagolice. Cyrilice je písmo od ní později odvozené, k poctě Konstantinově (Cyrilově) po něm nazvané.

Do hlaholice byly začleněny tři posvátné znaky: kříž – symbol Kristovy oběti, kruh – symbol existence Boží bez počátku a bez konce a trojúhelník – znak Svaté Trojice. Tak nově vytvořené písmo postihlo podstatu Boha a stalo se spolu s řeckou a latinskou kulturou plnohodnotným faktorem pro příklon středověkého člověka ke křesťanství.

Před cestou na Velkou Moravu měli

soluňští bratři připraven již částečně překlad Písma svatého podle důležitosti pro praxi, tedy to, co bylo potřebné pro liturgii.

Morava je přivítala s upřímnou radostí.

Hovořili srozumitelným jazykem, a tak mohli při bohoslužbě kázat a hlásat Boží slovo pro všechny. To byla změna velmi významná. Urychleně zahájili výuku schopných mladých mužů a v této škole vyrostla první generace slovanského kněžstva.

Pro neustálé výpady ze strany německých biskupů museli se Konstantin a Metoděj vydat do Říma, aby obhájili své učení. S sebou přiváděli své první žáky připravené ke kněžskému svěcení. Přinášeli též mimořádně vzácný dar – ostatky sv. Klimenta. Papež Hadrián II. je přijal s poctami. Prozíravě si uvědomil, jak důležitou roli bude v budoucnu hrát slovanský element, schválil slovanskou liturgii a vyhověl jim takřka ve všem.

Konstantinovy dny však byly sečteny. Vstoupil do kláštera, přijal řádové jméno Cyril, ale po pouhých čtyřiceti dnech 14. února 869 zemřel. Byl pohřben v kostele sv. Klimenta v Římě.

Metoděj se vracel na Moravu ve shodě s přáním umírajícího Cyrila. Byl jmenován arcibiskupem pro Moravu a Panonii, slovanská bohoslužba byla uznána papežem

Sousoší sv. Cyrila a Metoděje na Petrově v Brně

za správnou. Němečtí biskupové však všechna tato papežská rozhodnutí zcela ignorovali, Metoděje na svém území zajali a uvěznil ho v krutém a nedůstojném vězení ve snaze, aby se na něho zapomeno. Tam strávil dva a půl roku.

Díky papeži Janu VIII., který se o této situaci nakonec dozvěděl, byl Metoděj osvobozen a jeho vězňatelé potrestáni. Na Moravě však již vládl Svatopluk, který v otázkách náboženských německým biskupům ustupoval.

A tak musel Metoděj čelit řadě křivých obvinění a útoků. Byl nucen se znovu vypravit do Říma obhájit své učení. Ačkoliv dosáhl schválení svého učení i práva, spory neustávaly. Působilo mu starosti, jak bude po jeho smrti. Zemřel o Velikonocích roku 885.

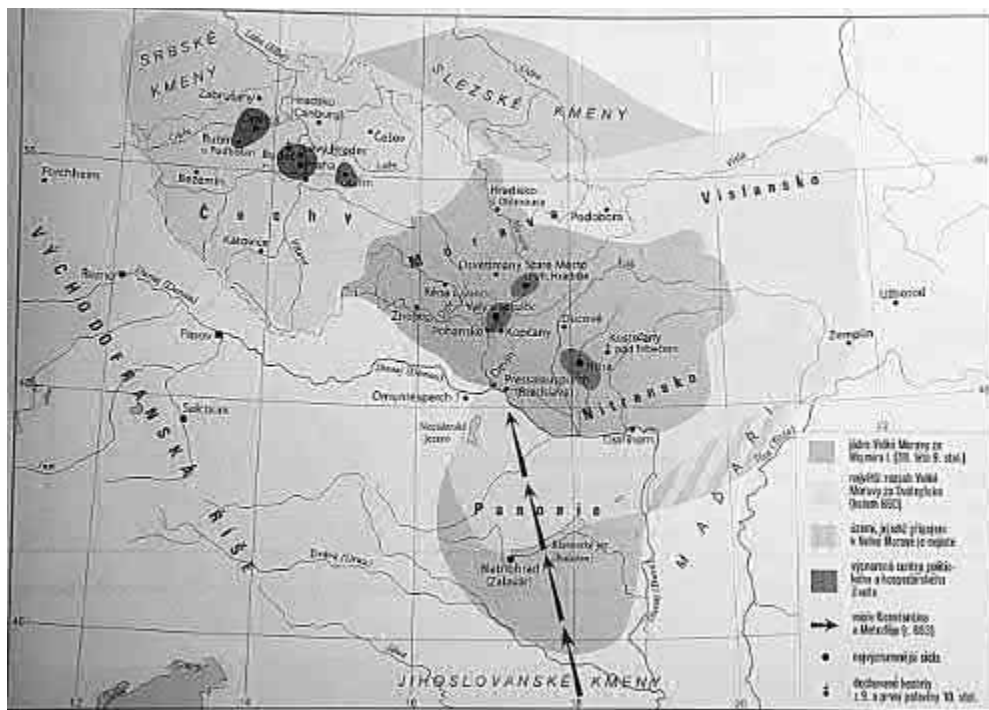

*Sousoší věrozvěstů
na Radhošti*

Jeho obavy o osud slovanské liturgie byly oprávněné. Krátce po jeho smrti byli jejich žáci postupně vyhnáni.

Dílo obou bratří našlo však pokračování u jihovýchodních Slovanů, kde jejich odchovanci našli podmínky pro pokračování díla svých učitelů.

Svatí Cyril a Metoděj jsou pevným bodem spojujícím Slované jak mezi sebou, tak i s Evropou. My Moravané můžeme být právem hrdí, že prvotní impuls k jejich nesmrtelnému dílu vzešel z naší země.

Velká Morava v 9. století. Zdroj obrázku: Atlas českých dějin, I. díl, Kartografie Praha, 2018.

Co nás ve farnostech čeká

Pátek 9. 7. / Luhačovice

Program k Roku rodiny

- 18.15 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny
 - 19.00 hod. **Workshop s manželi Güttnerovými** na téma Čas jsou vztahy aneb jak správně rozdělit čas mezi partnera a děti
 - Kostel Svaté Rodiny
-

Neděle 11. 7. / Luhačovice

Slavnost posvěcení kostela

- Luhačovická pouť
 - 8.30; 10.15 a 18.15 hod. mše svaté v kostele Svaté Rodiny
-

Neděle 18. 7. / Pozlovice

Den prarodičů a seniorů

- 15.00 hod. otevření a požehnání opravené farní budovy
 - Zábavné odpoledne nejen pro prarodiče a seniory na farní zahradě
 - 18.00 hod. promítání filmu o Fatimě
-

Pondělí 19. 7. / Luhačovice

Mše svatá s P. Josefem Čunkem SJ, farářem z Velehradu

- 18.15 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny

Pátek 23. 7. / Luhačovice

Program k Roku rodiny

- 18.15 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny
 - 19.00 hod. **Přednáška jáhna Jana Špilara** na téma Jsme jedno a není nám to jedno
 - Farní sál u kostela Sv. Rodiny
-

Neděle 25. 7. / Pozlovice

Pouť ke sv. Anně

- 8.00 a 10.00 hod. mše svaté v kostele sv. Martina
-

Pátek 6. 8. / Luhačovice

Program k Roku rodiny

- 18.15 hod. mše svatá v kostele Svaté Rodiny
 - 19.00 hod. **Workshop s manželi Smékalovými** na téma Milostný život a jeho proměny v průběhu manželství aneb...
-

ZMĚNY

- **Srpnová přednáška Kateřiny Lachmanové ZRUŠENA**
- **Koncert Pavla Helana PŘESUNUT na čtvrtek 2. 9.**

Co se u nás událo

První svaté přijímání dětí z farností

Foto: Radka Dynková

Luhačovice – neděle 13. 6. 2021

Foto: Radka Dynková

Pozlovice – neděle 20. 6. 2021

Ohlédnutí za návštěvou P. Ladislava Heryána v Luhačovicích

Rozhovor vedl Mgr. Zbyněk Lekeš

S jakými pocity odjíždíš ze setkání s farníky z Luhačovic?

Odjíždím s pocitem hezky stráveného času mezi dobrými lidmi.

Co tobě osobně podobné besedy přinášejí?

Je toho mnoho. Například tím, že určité věci musím bez přípravy formulovat před lidmi, kteří se ptají, si i já přicházím na pohledy, které by mne samotného nenapadly. To mne přesvědčuje o tom, že jakékoli setkání lidí se může stát místem Božího zjevení.

Na jaké nové knize, projektu v současnosti pracuješ?

Píšu si jen tak do šuplíku, zejména po ránu, když medituji, a nevím, zda z toho jednou něco bude. Je to takový hrubý stavební materiál. Stejně tak si občas stručně sepisuji příběhy, které zažívám

zejména ve vězení. Knihu tedy zatím nechystám, ale ani ji nevyklučuji.

Co bys mohl říct k tvému výroku: „Bible není kniha, ale knihovna.“

České slovo „Bible“ pochází z latinského „Biblia“, ale toto latinské slovo je vlastně polatinštěným slovem řeckým. Řecké „biblia“ znamená „knížčky, knížky“. Bible je tedy souborem knih různých literárních druhů, podobně jako tomu je v našich knihovnách. Máme zde pohádky, romány, poezii, odborná pojednání, fantasy... A toto vše najdeme i v Bibli.

Workshop s manželi Güttnerovými

Čas jsou peníze vztahy aneb jak
správně rozdělit čas mezi
partnera a děti

9. 7. 2021

19 HOD.

KOSTEL

SV. RODINY

LUHAČOVICE

V RÁMCI ROKU RODINY ZVEME VŠECHNY NA

DEN PRARODIČŮ A SENIORŮ

18. 7. 2021

FARNÍ ZAHRADA
V POZLOVICÍCH

15 H

• POŽEHNÁNÍ A OTEVŘENÍ FARNÍ BUDOVY

15–18 H

• POSEZENÍ U HARMONIKY

• ŠTAFETY ANEB S DĚDEČKEM TO ZVLÁDNU

• DILNIČKY ANEB VÝROB DÁREK PRO BABIČKU

• MOŽNOST PROHLÍDKY OPRAVENÉ FARNÍ BUDOVY

18 H

• PROMÍTÁNÍ FILMŮ O FATIMĚ

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Jsme jedno a není nám to jedno!

O hranicích ve vztazích, o tom jak si
v partnerství vzájemně odhalit svá
přání, touhy a své potřeby, abychom
žili spolu šťastní až do smrti.

Jan Špilar

23. 7. 2021 V 19 HOD.
FARNÍ SÁL U KOSTELA
V LUHAČOVICÍCH

Akce se uskuteční dle aktuálních opatření

Farní listy. Měsíčník farností. Neprodejné. Vydává: Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Duchovní správa v Luhačovicích, Pod Kamennou 1000, 763 26 Luhačovice. E-mail: faluhacovice@ado.cz, web: www.luhacovicefarnost.cz.

FB: www.facebook.com/farnostluhacoviceapozlovice. Redakční rada: MUDr. Eva Machů, Mgr. Zdenka Pančochová, pod vedením P. Mgr. Jana Stona. Grafická úprava, sazba: Bc. Klára Bětíková, Bc. Eva Janíková. Své příspěvky můžete zasílat na redakcefarnilisty@gmail.com do 12. července.